

Zbigniew Wodecki, Szczęście lubi tłok

Na jeden głos - marny los
Marny gniew, marna radość
Na głosy dwa - już się da
Kłócić, choć brzmi to blado

Na głosy trzy - kłótnia brzmi
Lepiej brzmi, pełniej, gęściej
Na głosów sto - to jest to
To już jest prawie szczęście

Bo jest już tak
Że szczęście lubi tłok
I wcale mu nie w smak
Gdy ktoś odchodzi w bok

Gdy sto rozbieżnych zdań
Wymienia się co krok
Bez lęku, proszę pań
To szczęście lubi tłok

Tak, tak!

Na jeden głos - marny los
Marny gniew, marna radość
Na głosów sto - to jest to
To jest to
Bo szczęście lubi tłok

Z naszymi swój połącz los
Odbierz swój szczęścia przydział
Bo mi twój gniewny głos
Wielki aranz przewidział

Bo jest już tak
Że szczęście lubi tłok
I wcale mu nie w smak
Gdy ktoś odchodzi w bok

Gdy sto rozbieżnych zdań
Wymienia się co krok
Bez lęku, proszę pań
To szczęście lubi tłok

Tak, tak!

Na jeden głos - marny los
Marny gniew, marna radość
Na głosów sto - to jest to
To jest to
Bo szczęście lubi tłok

Na jeden głos - marny los
Marny gniew, marna radość
Na głosy dwa - już się da
Kłócić, choć brzmi to blado

Na głosy trzy - kłótnia brzmi
Lepiej brzmi, pełniej, gęściej
Na głosów sto - to jest to
To już jest prawie szczęście

Na jeden głos - marny los
Marny gniew, marna radość
Na głosów sto - to jest to

To jest to